

# Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”**

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • [www.kaloskopi.gr](http://www.kaloskopi.gr)  
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 33ος • ΤΕΥΧΟΣ 146 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2008

## Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 20 Ιανουαρίου συγκεντρωθήκαμε στην πάντα φιλόξενη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel για να ακούσουμε τα πεπραγμένα του Δ.Σ., να κόψουμε την πίτα μας, να εκλέξουμε νέα διοίκηση, αλλά και να γιορτάσουμε οικογενειακά τη Γενική μας Συνέλευση που είναι και η κορυφαία μας εκδήλωση.

Εκλέξαμε πρόεδρο της συνέλευσης τον **Ευθ. Ν. Κολλύρη** και γραμματέα την **Βιολέτα Χαμηλού**, οι οποίοι αφού διαπίστωσαν τη νομιμότητα της σύγκλησης κάλεσαν στο βήμα την πρόεδρό μας κ. Βούλα Γρηγοροπούλου, η οποία άρχισε την ομιλία της ως ακολούθως:

Αγαπητοί συγχωριανοί, αγαπητοί φίλοι,

Καλημέρα σας, Χρόνια Πολλά, Καλή χρονιά υγεία σ' εσάς και τις οικογένειές σας.

Η παρουσία όλων μας στη ευχάριστη αυτή αίθουσα δείχνει την ανάγκη που έχουμε για επικοινωνία και διατήρηση των δεσμών της κοινής μας καταγωγής, σ' αυτή τη δύσκολη εποχή που



Στιγμιότυπο από την κατάμεστη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel.

ζούμε, την εποχή που κατακλυζόμαστε από μεγάλα λόγια, υπέροχες υποσχέσεις και μεγαλόπνοα σχέδια.

Στην διετία που διανύσαμε, δουλέψαμε με όρεξη, πάντοτε με τη δική σας βοήθεια, υλική και ηθική και νομίζουμε ότι κάτι καταφέραμε.

Η ύπαρξη του Συνδέσμου και το καταστατικό του, μας δίνει το δικαίωμα, αλλά κυρίως την υποχρέωση, να βοηθάμε το χωριό και να το στηρίζουμε όπου μπορούμε και αυτό προσπαθήσαμε να κάνουμε τα δύο προηγούμενα χρόνια.

Εκτός από τις πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνουμε τους καλοκαιρινούς μήνες και τις ημέρες εορτών, φροντίζουμε και για την καλή εμφάνιση της Καλοσκοπής μας. Εμπλουτίσαμε τη λαογραφική έκθεση με τα εργαλεία του τσαγκάρη, προσφορά του χωριανού μας **Θανάση Δ. Βλάχου**. Ανακαινίσαμε και τις δυο παιδικές χαρές του χωριού μας, τοποθετώντας νέα όργανα και συντηρώντας τα υπάρχοντα. Κατασκευάσαμε εμπρός από το κοινοτικό ιατρείο και το κοινοτικό

*Καλό Πάσχα*

κατάστημα ένα στέγαστρο με κεραμοσκεπή, έτσι ώστε, ούτε η βροχή, ούτε ο ήλιος να ενοχλεί όσους περιμένουν τον κοινοτάρχη, το γιατρό, τον ταχυδρόμο, ή το λεωφορείο για την Άμφισσα ή την Λαμία.

Ο Σύνδεσμός μας όμως διοργανώνει και συναντήσεις εδώ στον τόπο διαμονής των περισσότερων. Ο ετήσιος χορός είναι μια παράδοση ετών που την ακολουθούμε, τη στηρίζουμε και τη συνεχίζουμε σαν Δ. Σ.

Στις 10 Απριλίου 2006, γιορτάσαμε τα 30χρονα γενέθλια της εφημερίδας μας, τιμώντας το δημιουργό της **κ. Αθανάσιο Μαλεβίτση**, ο οποίος εξακολουθεί να ασχολείται μαζί της και όλοι προσπαθούμε να τη διατηρούμε σ' ένα υψηλό επίπεδο.

Ακολουθώντας, οργανώσαμε το απογευματινό τσάι στις 9.12.2007 για την παρουσίαση του φετεινού ημερολογίου και η παρουσία των δασκάλων που υπηρέτησαν στο χωριό δημιούργησε κλίμα συγκίνησης και αναμνήσεων.

Πιστέψτε μας, τίποτα δεν θα ήταν πραγματοποιήσιμο αν δεν είχαμε την υποστήριξή σας. Αυτό φαίνεται πρωτίστως στις σελίδες της εφημερίδας μας με τις οικονομικές σας ενισχύσεις.

Αγαπητοί συγχωριανοί, ο Σύνδεσμός μας πρωτοστατεί σε κάθε πρόοδο, προς την εξέλιξη, προς το καλύτερο. Η προσδοκία μας είναι να κάνουμε το χωριό μας γνωστό και να έχουμε επισκέπτες, αλλά κυρίως να διατηρήσουμε ισχυρούς τους δεσμούς μεταξύ μας. Η ιστοσελίδα μας δέχεται πολλούς επισκέπτες από το εξωτερικό, Αμερική, Γερμανία, Αυστραλία, Ουγγαρία, Αγγλία για ενημέρωση και πληροφορίες για θέματα που αφορούν τους συλλόγους μας και το χωριό.

Περιμένουμε όλοι εναγωνίως την δημοπράτηση του δημοτικού καταστήματος του χωριού μας, ελπίζοντας σε σωστή λειτουργία από ανθρώπους επαγγελματίες του είδους αυτού, έχοντας αγάπη για την Καλοσκοπή και σεβασμό στους ανθρώπους της.

Στο προγράμμα μας είναι μαζί με τον ΑΟΚ να διαμορφώσουμε το χώρο της Κρύας Βρύσης.

Όταν θα έχουμε ολοκληρωμένα σχέδια και μελέτη από συγχωριανούς μας οι οποίοι είναι ειδικοί και εργάζονται για το σκοπό αυτό αφιλοκεδώς, θα σας ενημερώσουμε από τις σελίδες της εφημερίδας.

## ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2007 (χρήση 01/01-31/12/2007)

Το λόγο έλαβε η κα Ανθή Καραγιάννη, λόγω απουσίας της Βιβής Κυριαζή (ταμία του Δ.Σ.) η οποία και ανέλυσε τα έσοδα και τα έξοδα της περιόδου 1/1 - 31/12/2007 που έχουν ως εξής:

1	ΕΣΟΔΑ ΧΡΗΣΗΣ 2007	37.214,86
2	ΔΑΠΑΝΕΣ	32.944,09
3	ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.2007	4.270,07

## ΕΚΘΕΣΗ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ο Πρόεδρος της Γ.Σ. συνεχάρη το Δ.Σ. και κάλεσε την εξελεγκτική επιτροπή να αναγνώσει την έκθεσή της σχετικά με τον απολογισμό του απερχομένου Δ.Σ. Στο βήμα ανέβηκε ο κ. Νικόλαος Τζαμτζής, ο οποίος ανέγνωσε την έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής και δήλωσε ότι μετά από σχετικό έλεγχο, διαπιστώθηκε απόλυτη τάξη σε όλα τα βιβλία, τα απαραίτητα δικαιολογητικά και πρότεινε την απαλλαγή του Δ.Σ. από οποιαδήποτε ευθύνη.

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος του Γ.Σ. κάλεσε το σώμα να ψηφίσει για την απαλλαγή του απερχομένου Δ.Σ. και της Εξελεγκτικής Επιτροπής από κάθε ευθύνη από τη διαχείριση των χρημάτων και της περιουσίας του Συνδέσμου για το χρονικό διάστημα από 1/1-31/12/2007. **Η πρόταση έγινε ομόφωνα αποδεκτή.**

## ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Στο βήμα ανέβηκε ο δήμαρχος **Αθανάσιος Μανανάς**, ευχαρίστησε το Δ.Σ. για την πρόσκληση στη Γ.Σ. ευχήθηκε υγεία, επίτευξη των στόχων και προσπαθειών όλων των μελών, εποικοδομητικό διάλογο σε ό,τι αφορά το χωριό μας.



Ο κ. Αθαν. Μανανάς

**Δημ. Τσιαμπάς** (Πρόεδρος Δ.Δ. Καλοσκοπής). Χαιρέτησε τη Γ.Σ. και ευχήθηκε καλή χρο-

νιά, υγεία χαρά και ευτυχία προσωπική και οικογενειακή. Ειδικότερα αναφέρθηκε στα έργα που αποπερατώθηκαν. Ζήτησε την κατανόηση και τη συμμετοχή χωριανών για την



Ο πρόεδρος του Τ.Σ.  
Δημήτριος Τσιαμπάς

παραχώρηση λίγων πόντων από τις ιδιοκτησίες τους, ώστε να ανοιχθούν δρόμοι παντού, προσπελάσιμοι με αυτοκίνητα προς όλα τα σπίτια των κατοίκων του χωριού, για την καλύτερη εξυπηρέτηση όλων. Δεσμεύτηκε να προχωρήσει στην υλοποίηση των παρακάτω έργων αμέσως μόλις οι καιρικές συνθήκες το επιτρέψουν: α) Αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης από την Κακοτράχη μέχρι την πλατεία και διαμόρφωση του μονοπατιού που είναι παράλληλο προς το κεφαλαύλακο από την πλατεία μέχρι την Κακοτράχη, προϋπολ. 80.000 ευρώ. β) Πλακόστρωση της πλατείας έμπροσθεν του Δημοτικού καταστήματος προϋπολογισμού 80.000 ευρώ. γ) Κατα-



Ο ιερέας του χωριού μας  
παπα Κώστας.

σκευή σκαλοπατιών από οικία Σακαντάρη μέχρι την εκκλησία του Αγ. Γεωργίου και δ) Διάνοιξη του δρόμου από Καλοθανασέϊκα μέχρι Τσιρωνέϊκα.

Ευχές για την ευνοϊκή εξέλιξη των θεμάτων του Συνδέσμου μας και για την καλή υγεία των μελών έκανε και ο ιερέας του χωριού **Κώστας Πλιάτσικας**.

**Νικ. Αχλαδάς** (εκπρόσωπος του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Λαμίας). Ευχές για το νέο έτος και ευχαριστίες για την πρόσκληση στη Γ.Σ.

**Ευαγγ. Τσιρώνης**. Ευχαρίστησε τα μέλη του Συλλόγου για τις προσπάθειες που καταβάλλουν

για την επίτευξη διαφόρων στόχων και προσωπικά τον κ. **Αθ. Μαλεβίτση** για την πολύχρονη και ακούραστη υποστήριξη της εφημερίδας του χωριού.

**Λάμπρος Αχλαδάς**. Αφού ευχήθηκε για το νέο έτος πρότεινε να παρθούν μέτρα απαραίτητα α) για την αποφυγή πυρκαγιών στην περιοχή μας. β) τη σωστή υδροδότηση κάποιων σπιτιών των οποίων οι κάτοικοι παραπονούνται ότι δεν εξυπηρετούνται λόγω πεπαλαιωμένου συστήματος ύδρευσης και γ) την κατάργηση των χωματερών στις εισόδους του χωριού.

### ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί, έχουμε καθιερώσει τα τελευταία χρόνια να τιμούμε ανθρώπους που έχουν βοηθήσει πολύ τον Σύνδεσμό μας.

Φέτος τιμούμε, μία Κυρία, η οποία κατάγεται από το σόι των Πριοβολών.

Το όνομά της είναι **Γεωργία Ευαγγ. Παπαδάκη**, κόρη της Κούλας Πριοβόλου.

Η Γεωργία είναι αρχαιολόγος φιλόλογος, απόφοιτη της Φιλοσοφικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Επί δέκα χρόνια διετέλεσε μέλος του Πανεπιστημιακού διδακτικού προσωπικού στο Αρχαιολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου. Σήμερα ασχολείται με τη μελέτη και την μετάφραση των κειμένων της αρχαίας ελληνικής γραμματείας.

Όσες φορές ζητήσαμε την βοήθειά της, ποτέ δεν μας την αρνήθηκε. Τα καλογραμμένα κείμενά της, μας ταξιδεύουν σε άλλες εποχές και κάνουν τα ημερολόγια μας ξεχωριστά και για πολλούς συλλεκτικά.

Στον εορτασμό για τα 30άχρονα γενέθλια της εφημερίδας μας, η Γεωργία, με την αγάπη που τρέφει για το χωριό και με τον ζωντανό της λόγο, την αρμονική γλώσσα και την υποβλητική φωνή της, μας ταξίδεψε στις 2500 σελίδες της «Κουκουβίστας» σε μια διαδρομή γεμάτη αναμνήσεις.

*Ευχαριστούμε Γεωργία*

### Απάντηση της Γεωργίας Παπαδάκη:

*Αγαπητοί μου συγχωριανοί, αν η πατρίδα, με την ευρύτερη έννοια, είναι η μεγάλη εθνική οικογένεια της οποίας όλοι είμαστε μέλη, η ιδιαίτερη*

πατρίδα είναι μια εξαιρετικά πολύτιμη πηγή ζωής, είναι ο ομφάλιος λώρος που μας συνδέει με τη γενέθλια γη των πατέρων μας, άρα με τη βαθύτερη ουσία της ύπαρξής μας.

Τυχεροί όσοι κρατούν δεσμούς με πατρογονικά εδάφη, πλουτίζοντας έτσι την ψυχή τους με πλήθος βιωμάτων και συναισθημάτων. Ανάμεσά τους και εγώ, που η ζωή μου στέρησε μεν μια ιδιαίτερη πατρίδα, την ιωνική, μου χάρισε όμως μία μητρίδα, τη φωκική.

Αυτή που η πρώτη της ανάμνηση είναι χαραγμένη βαθιά μέσα μου, με απέραντη τρυφερότητα και συγκίνηση. Τότε που μικρό παιδάκι, 4-5 χρονών, βρισκόμουν με τη μητέρα μου καβάλα πάνω στο μουλάρι —το μεταφορικό μέσο της εποχής που παίρναμε για να συνεχίσουμε το ταξίδι μετά τον σιδηροδρομικό σταθμό του Μπράλλου— και ανεβαίναμε νύχτα τον δρόμο του Ζαγγανά για το χωριό, με τις κολοφωτιές να σπιθίζουν γύρω μας... Αυτή που έκτοτε μπήκε στη ζωή μου και μου 'δωσε τόσα πολλά, μαθαίνοντάς μου, μεταξύ άλλων, κάτι πολύ σημαντικό: να σέβομαι και να εκτιμώ κάθε ταπεινό δημιουργήμα, είτε ανθρώπινο είτε της φύσης. Όμως αυτή η μητρίδα δεν είναι μόνο ο τόπος, είναι και οι άνθρωποί του· όλοι αυτοί που έφυγαν απ' τη ζωή, όχι όμως και από τη θύμησή μας, αλλά και όλοι εσείς που μου εκφράζεται την ειλικρινή αγάπη σας, αγάπη που με συγκινεί και με θερμαίνει πάντα.

Σήμερα, λοιπόν, μου δίνεται η ευκαιρία να σας ευχαριστήσω όλους σας από καρδιάς, που με κάνετε να νιώθω το χωριό μας σαν μια μεγάλη, ζεστή αγκαλιά. Παράλληλα, ευχαριστώ ιδιαίτερα, τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας για την απόφασή τους, να επιλέξουν εμένα ως τιμώμενο πρόσωπο. Και πάλι σας ευχαριστώ θερμά.



Θρησκευτικό τελετουργικό πριν την κοπή της πίτας.



Η τυχερή του 2008  
Ευθυμία Μπάνου

#### ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ

Ακολούθησε η κοπή της βασιλόπιτας που κατά το έθιμο παρασκευάζεται για το σκοπό αυτό.

Την ευλόγησε ο ιερέας μας παπα-Κώστα με ψάλτη Κων. Αυγερινό που είχαν έρθει από το χωριό. Αμέσως έγινε η διανομή και το ψάξιμο για το τυχερό φλουρί.

Η Ευθυμία Μπάνου (το γένος Μπουκουβάλα) ήταν η τυχερή της φετινής χρονιάς.

Με την κοπή της βασιλόπιτας έκλεισε η Γενική Συνέλευση μέσα σε ευχές για ένα δημιουργικό, ειρηνικό και με λιγότερο άγχος 2008.

#### ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΓΙΑ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΝΕΟΥ Δ.Σ. ΚΑΙ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Με απόλυτη τάξη ακολούθησε ψηφοφορία και από την κάλπη αναδείχθηκε νέο Δ.Σ. το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Βούλα Γρηγοροπούλου, πρόεδρος  
Ανθή Καραγιάννη - Θεοχάρη, αντιπρόεδρος  
Αγγελική Πολίτη, γενική γραμματέας  
Βασίλειος Τσιρώνης, ταμίας  
Βίκη Αλεξίου, μέλος  
Γιώργος Κόλλιας, μέλος  
Λάμπρος Αχλαδάς, μέλος  
Νίκος Μπαράκος, μέλος  
Βιβή Κυριαζή, μέλος

Για την εξελεγκτική επιτροπή: Δημήτρης Ράπτης,  
Νίκος Τζαμτζής, Θέμης Κομνάκος

## ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΑ - ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

### ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ύστερα από διακήρυξη του Δήμου μας την 1η Φεβρουαρίου 2008 έγινε διαγωνισμός για την εκμίσθωση του ανακαινισθέντος καταστήματος της αγοράς του χωριού μας.

Πλειοδότης αναδείχθηκε ο Κων. Παντελάκης εκμεταλλευτής της ταβέρνας «Η Κιβωτός» για να το εκμεταλλευτεί για 12 χρόνια ως κατάστημα Υγειονομικού Ενδιαφέροντος (καφενείο, αναψυκτήριο, παντοπωλείο και για καμμία άλλη αιτία.

Χαιρόμαστε που χωριανός μας αναλαμβάνει την εκμετάλλευση του καταστήματος και του ευχόμαστε να πάνε καλά οι δουλειές του.

### ΑΝΟΙΚΤΟΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Τον καλύτερο εαυτό τους έδωσαν για μια ακόμη φορά οι υπάλληλοι του Δήμου Γραβιάς και της Νομαρχίας Φωκίδας, αφού παρά το ξαφνικό κύμα κακοκαιρίας που χτύπησε την περιοχή της Στερεάς Ελλάδας το διάστημα 15-20/2/08 κατάφεραν να κρατήσουν ανοικτούς τους δρόμους τόσο τους νομαρχιακούς όσο και τους εσωτερικούς του χωριού μας.

Από την πρώτη στιγμή που ξεκίνησε η χιονόπτωση, συνεργεία του Δήμου βρέθηκαν στους δρόμους

δίνοντας μάχη με το χιόνι έτσι ώστε να παραμείνουν όλοι οι δρόμοι προσβάσιμοι και προσπελάσιμοι. Παρών σ' όλη τη διάρκεια των δυσμενών συνθηκών ο πρόεδρος μας Δημ. Τσιαμπάς.

Αυτά βέβαια τον Φεβρουάριο. Αλλά και ο Μάρτης μας έδειξε πόσο γδάρτης είναι. Το τριήμερο 23 με 25 Μαρτίου δυνατός αέρας αλλά και χιόνι δεν άφησαν τους επισκέπτες του χωριού μας να χαρούν την άνοιξη και ο ιερέας δεν κατόρθωσε να λειτουργήσει κατά την ημέρα της εθνικής μας εορτής.



### ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Αναπτυξιακή ώθηση αποκτά ο νομός μας μέσω του ολοκληρωμένου αναπτυξιακού προγράμματος ανάπτυξης των ορεινών όγκων του νομού μας, το οποίο εξήγγειλε στις 29 Φεβρουαρίου στην Άμφισσα ο υπουργός Οικονομικών Γ. Αλογοσκούφης και το οποίο χρηματοδοτεί έργα ύψους 120 εκατομ. ευρώ.

Σε τροχιά υλοποίησης μπαίνουν μέσα στο 2008 έργα προϋπολογισμού 51,3 εκ. ευρώ από τα συνολικά 120 εκατ. ευρώ που διατίθενται από το αναπτυξιακό πρόγραμμα ανάπτυξης ορεινών όγκων του νομού μας. Το έργο πήρε την ονομασία «ΠΑΜΦΩΚΙΣ 2008». Στον πίνακα προτεινομένων έργων της γενικής Γραμματείας δεν είδαμε να αναφέρεται το χωριό μας καθώς και η γύρω περιοχή. Μας ξέχασαν; Μείναμε εκτός προγράμματος; Το με αύξοντα αριθμό 10, βελτιώσεις επαρχιακού δικτύου 51-Βρύζες έργο προϋπολογισμού 3.960.000, ευρώ, το οποίο είχε προγραμματιστεί προ Ζετίας και τώρα είναι προς δημοπράτηση. Περιμένουμε έργα από το καινούργιο πρόγραμμα. Ο Δήμαρχός μας πρέπει να ενεργήσει ανάλογα.



### ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Ο Γεώργιος Ν. Κολλύρης υπέβαλε την παραίτησή του από το αξίωμα του τοπικού συμβούλου του Δ.Δ. Καλοσκοπής. Την θέση του καταλαμβάνει η Γιάννα Ματθαίου η οποία και ανέλαβε τα νέα της καθήκοντα.

Καλό κουράγιο Γιάννα!

# Καρναβάλι στο χωριό

Μια ωραία πολιτιστική δραστηριότητα οργανώθηκε από τους Πολιτιστικούς Συλλόγους της Αθήνας σε συνεργασία με το τοπικό μας Συμβούλιο, την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς.

Από νωρίς η πλατεία στολίστηκε με πολύχρωμα μπαλόνια, δωρεά του Προέδρου μας Δ. Τσιαμπά.

Στην πλατεία του νέου μας μαγαζιού οι φωτιές ανάψανε για το βράσιμο της γίδας και το ψήσιμο των κρεάτων και των λουκάνικων. Ο Νικόλας Μπαράκος, ο Σταύρος Κολλύρης, ο Παναγιώτης Τομαράς, ο Μάκης Μώρης, ο Γιώργος Κόλλιας, ο Γιάννης Π. Κολλύρης και πολλοί ακόμη νέοι ανέλαβαν το έργο «ψήσιμο». Η ατμόσφαιρα μοσχοβόλησε από τις μυρωδιές.

Μετά την εκκλησία, η πλατεία γέμισε κόσμο, Κουκουβιστιανούς κι επισκέπτες. Τα παιδιά ανέλαβαν το έθιμο του αλευρώματος και τα γέλια και οι φωνές ακούστηκαν μέχρι το Ξεροβούνι και τη Λυρίτσα.

Το κέφι έφτασε στο ζενίθ με την εμφάνιση των μασκαράδων. Το κρασί έρεε άφθονο, οι πίτες πεντανόστιμες, η σούπα βάλαμο, το κρέας και τα λουκάνικα εξαφανίζονταν από τη σχάρα και ο χορός στήθηκε. Το κλαρίνο ακούστηκε μέχρι τη Σμίξη.

Στο τέλος οι γλυκές πίτες, ο χαλβάς και το τσίπουρο ολοκλήρωσαν το γλέντι.

Την εκδήλωση μας αυτή τίμησαν ο Δήμαρχος Α. Μανανάς, ο Αντιδήμαρχος Α. Παπάς, ο Πρόεδρος Δ.Σ. Αθ. Πέτρου, ο Πρόεδρος του Τ. Σ. Γραβιάς Θ. Αβράμπος και πολλοί επισκέπτες του χωριού μας.

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμότερες ευχαριστίες μας στους : **Δημήτρη Τσίγα** που μας προσέφερε τη βραστή γίδα και το ψητό γουρουνόπουλο, **Δημήτρη Τσιαμπά** για τη δωρεά του κρασιού, **Γιώργο Κόλλια** για το τσίπουρο και το



**Ο δήμαρχός μας ανάμεσα στους μεταμφιεσμένους Δημήτρη και Δέσποινα Τσίγα**

κρασί και τη **Γιούλα Κυριαζή** για προσφορά λουκάνικων και μεζέδων.

Πρέπει δε ιδιαίτερα να ευχαριστήσουμε τις κυρίες **Χαμηλού Κωστούλα, Γεωργίου Τίμη, Μπαράκου Λιάνα, Τσιαμπά Μαρία, Αξιώτη – Χαμηλού Κατίνα, Κυριαζή Μιμή** και **Τούμπα Μαρία (Κωστάκου)** για τις ωραίες πίτες που έγιναν ανάρπαστες και όλους όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση του γλεντιού. Ευχόμαστε και του χρόνου.

**Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ** Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος έγινε στο ξενοδοχείο Novotel ο ετήσιος χορός μας. Ήταν ένα χαρούμενο και ζεστό αντάμωμα των χωριανών μας. Τα πολλά πένθη όμως που έπληξαν τους τελευταίους μήνες το χωριό μας δημιούργησαν ανησυχία ότι θα επηρέαζαν την προσέλευση στο χορό και δεν θα είχε αρκετό κόσμο. Αλλά ευτυχώς εκείνοι που έδωσαν το παρόν δεν ήταν λίγοι και μάλιστα χόρεψαν με κέφι και διάθεση χάρις στην κεφάτη ατμόσφαιρα που δημιούργησε η ορχήστρα με το θαυμάσιο κλαρίνο και τους δημοτικούς σκοπούς.

Το λαχείο μας είχε μεγάλη επιτυχία. Τα δώρα ήταν προσεκτικά επιλεγμένα από το Δ.Σ. του Συλλόγου και μερικά εξ αυτών ήταν προσφορές της **Ζωής Κρανάκη-Πριοβόλου, της Βάγιας Γκιουμαξιώτη - - Τσίγα, Παν. Μπάνου** και **Φερμάνογλου Αγγελικής**.

Την εκδήλωσή μας τίμησε με την παρουσία του ο δήμαρχός μας **κ. Αθανάσιος Μανανάς** αλλά και η ενενηντάχρονη γιαγιά **Παρασκευή Χαμηλού** (με την οικογένειά της) από τη Λαμία, η οποία έσυρε το χορό και καταχειροκροτήθηκε από όλους μας.

*και του χρόνου.*

# το Άγιο Πάσχα

από τη Βασιλεία Κυρίτση



Η άνοιξη στέλνει αισιόδοξο το μήνυμα της πασχαλιάς. Πανηγυρίζει η εκκλησιά κάθε Παρασκευή των Χαιρετισμών και ο παπα-Κώστας παρηγοριέται πως είναι ο καιρός που το χωριό γεμίζει και η εκκλησιά ντύνεται τα γιορτινά της. Αλλάζει και το σκηνικό της φύσης. Ο τρυφερός σπόρος βρίσκει τη δύναμη να διαπεράσει το σκληρό χώμα και γίνεται μαργαρίτα, χαμόμηλο, αγριολούλουδο, κρινάκι του βουνού. Τα κλαδιά των δέντρων φουντώνουν και στο αυλάκι το νεράκι τραγουδά ακούραστο τον ανοιξιάτικο υμέναιο.

Έντονη η πρόκληση της φύσης και της ζωής στο χωριό. Ποιος έχει τη δύναμη να την πισωπλατίσει και να φυλακιστεί εκούσια στην τσιμεντούπολη με το καυσαέριο και τα πολλά προβλήματα!

Οι Άγιες μέρες του Πάσχα στο χωριό είναι η Παράδοση. Είναι το απλό φαγητό που αχνίζει και ευωδιάζει. Είναι ο αέρας που μοσχοβολά ελπίδα. Είναι το σήμαντρο της εκκλησιάς που διαλαλεί τα πάθη και την Ανάσταση του Θεανθρώπου. Η κατανυκτική λειτουργία είναι το καταφύγιο και η ξεκούραση σου. Αφήνεσαι στη γλυκύτητα των βυζαντινών ύμνων και στη μοναδικότητα των στιγμών.

Είναι οι ψυχές των κατοίκων που εξακολουθούν να μένουν στο χωριό και να κρατούν την απλοικότητα και την ηρεμία της καθημερινότητας.

Είναι τα απόβραδα της Μεγάλης Εβδομάδας που γεύεσαι το βαθύτερο νόημα της Ορθόδοξης Πίστεως, που φιλοσοφείς για τα διδάγματα της ταπείνωσης και της μετανοίας των ύμνων της Κασσιανής, που αγωνίζεσαι να αντιπαραθέσεις στα μίση την κακία και τον εγωισμό τη γλυκύτητα του Ναζωραίου.

Είναι ο Επιτάφιος που σε σπρώχνει να συγχωρήσεις το συνάνθρωπό σου, που οραματίζεσαι το προκαθορισμένο τέλος του Ιησού και βυθίζεσαι στον πόνο για Κείνον..

Είναι το βάψιμο των αυγών που πότε βγαίνουν τριανταφυλλιά, πότε μωβ και πότε κόκκινα. Είναι

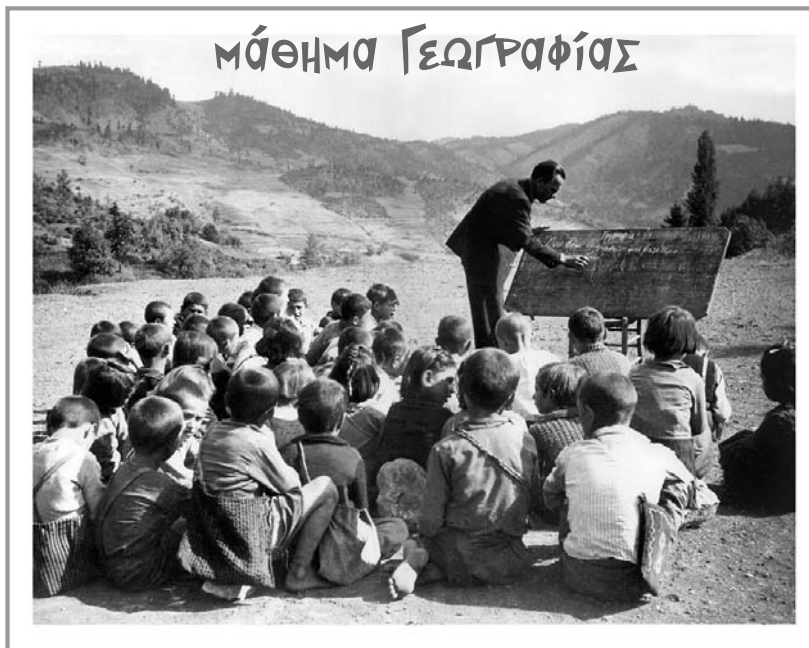
τα τσουρέκια και τα κουλούρια που ευωδιάζουν.

Είναι η Ανάσταση που χάνεσαι στην υπερβατικότητα του χώρου και του χρόνου, που ζεις σε μια ένταση συναισθημάτων ιδιαίτερη.

Είναι η μέρα της Λαμπρής που ζυγώνεις τη Λαϊκή μας Παράδοση με τα σουβλιστά αρνιά και τα κόκκινα αυγά, είναι η λειτουργία στη χάρη του Αγίου που καταθέτεις σιωπηλά τους καημούς της καρδιάς σου και το ξεφάντωμα στο χοροστάσι τη μέρα του Αγίου Γεωργίου, όλα σκηνές μοναδικές, σκηνές που αναδεικνύουν την ομαδική ευτυχία της οικογένειας, των φίλων, των συγγενών και ολόκληρου του χωριού.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ , ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ



**ΔΙΟΡΘΩΣΗ - ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ:**

Επαναλαμβάνουμε τη δημοσίευση της φωτογραφίας του Ημερολογίου 2008 (μήνας Ιανουάριος) και τη δημοσιεύουμε με τη λεζάντα της Καθημερινής 1ης Μαρτίου 1998:

Αγόρια, κορίτσια, φτωχικά, αλλά καθαρά ντυμένα, ξυπόλυτα ζωσμένα τον τορβά με το κολατσιό, στριμωγμένα σαν τα σπουργίτια, με το τραχύ χώμα για θρανίο. Σκυμμένος ο μετέπειτα καθηγητής Πανεπιστημίου Γεώργιος Τ. Κόλλιας (1906-1973) γράφει με κιμωλία στον μαυροπίνακα «τι εστί Όρος». Κατοχή, δύσκολοι καιροί, με το κοστούμι, όπως πρέπει στον Δάσκαλο, πλαταί-

νει, στ' αλώνι τους ορίζοντες των μικρών συμπατριωτών του... Ποιος ή ποια από την τάξη θα μας γράψει; (Φωτογραφία από το Ημερολόγιο '98 «τα παιδιά του πολέμου» του Πολεμικού Μουσείου).

## Ο Δήμος μας στην τηλεόραση...

Στις 16 Μαρτίου η Ελληνική Τηλεόραση, Τμήμα Παραγωγής Ντοκιμανταίρ ΕΤ3 και στην εκπομπή «Κυριακή στο Χωριό» έκανε ένα αφιέρωμα στο Χάνι της Γραβιάς, παρουσίασε εικόνες από τα χωριά του Δήμου μας, τις τοπικές γεύσεις καθώς και τοπικές δραστηριότητες.

Η επιτυχία ήταν πολύ μεγάλη. Η συμμετοχή των κατοίκων του δήμου μας ήταν πάνδημη. Ειδικά από το χωριό μας έγιναν λήψεις τοπίων και στην κάμερα μίλησαν η πρόεδρος μας κ. Βούλα Γρηγοροπούλου, ο Νίκος Τούμπας, ο Αθανάσιος Βλάχος, ο Κώστας Παντελάκης. Φαγητά μαγειρεμένα με τέχνη και φροντίδα παρουσίασαν οι χωριανές μας νοικοκυρές Γιούλα Κυριαζή και Αθανασία Αυγερινού. Ο δήμαρχός μας με επιστολή του (6/17.3.208) μας ευχαρίστησε για την «πολύτιμη βοήθειά σας στα γυρίσματα της εκπομπής Κυριακή στο Χωριό».

### ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Τις ημέρες των Χριστουγέννων ξεχωριστή χαρά έδωσαν στο χωριό τα παιδιά. Μια παρουσία που μόνο τους θερινούς μήνες συναντάμε. Ήταν όλα τους πολύ όμορφα. Ήρθαν να ξαναζεστάνουν τις καλοκαιρινές τους φιλίες. Έδειξαν μάλιστα τον καλύτερό τους εαυτό, διότι το χαρτζιλίκι τους από τα κάλαντα που έψαλαν τις ημέρες των Χριστουγέννων το προσέφεραν στο «Χαμόγελο του Παιδιού». Μπράβο σας παιδιά!





# Χειρουργική, πρόσωπο με πρόσωπο

*Ευαγγέλου Ι. Παπαευαγγέλου καθηγητού Χειρουργικής*

Μέσα στο χειρουργείο, όποιο χειρουργείο, την ώρα της εγχείρισης, υπάρχουν και κινούνται αδιάκοπα περι τα δέκα άτομα, που απαρτίζουν το χειρουργικό συνεργείο. Ένα από αυτά τα άτομα είναι ο άρρωστος, ο πρωταγωνιστής. Το κύριο όμως πρόσωπο που έχει όλη τη ευθύνη όλα να δουλέψουν σωστά, είναι ο χειρουργός. Αυτός πρέπει να είναι διαβασμένος, να ξέρει ό,τι ισχύει σήμερα διεθνώς, να έχει ταλέντο, τύχη, να είναι αποτελεσματικός και προπαντός να ενδιαφέρεται προσωπικά για τον άρρωστο. Σε μια αμαξοστοιχία τρένου, δε ρωτήσαμε ποτέ πως τον λένε τον μηχανοδηγό, ή τον ελεγχτή των εισιτηρίων. Ακόμα και στα αεροπορικά ταξίδια διαλέγουμε την αεροπορική εταιρεία και το όνομα του πιλότου το μαθαίνουμε όταν το αεροπλάνο βρίσκεται στον αέρα και είναι αργά για να έχουμε αντίρρηση.

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με το γιατρό και ιδιαίτερα τον χειρουργό και μάλιστα, τίποτα δεν μπορούμε να συζητήσουμε μαζί του, κατά τη διάρκεια της επέμβασης, αφού βρισκόμαστε υπό νάρκωση. Τον χειρουργό τον διαλέγουμε, ρωτάμε εξονυχιστικά γι αυτόν, πρέπει να σιγουρευτούμε για τις ικανότητές του.

Κι όμως, προσωπικά από πλευράς μου, εδώ και σαράντα χρόνια, επέλεξα τον άρρωστο όταν έμαθα ότι ήταν Κουκουβιστιανός.

Στο Νοσοκομείο, αργά το απόγευμα πέρασα, ως συνήθως, να δω τους αρρώστους. Οι επιμελητές με ενημέρωσαν για μια βαριά περίπτωση, που ήθελε άμεσο χειρουργείο. Αποφρακτικός ειλεός που σημαίνει ότι το έντερό του έκλεισε και τίποτα δεν προχωρούσε. Εξήτασα τον άρρωστο και έδωσα εντολή να χειρουργηθεί αμέσως. Πριν το χαιρετήσω, ρώτησα από πού είναι

— από κεί που είμαι γιατρέ, αποκλείεται να με βρεις  
— λέγε από πού είσαι, επέμεινα  
— από ένα χωριό πάνω από τη Γραβιά, αποκλείεται να το ξέρεις

Μέσα μου οι στροφές πολλαπλασιάστηκαν, λες να πεί από την .....

— Καλοσκοπή το λένε  
— βρε Κουκουβιστιανός είσαι; Πώς σε λένε;  
— ...Λουκάς Καμπούρης

— εμένα δε με ξέρεις, είμαι «εισαγόμενος» της Κουκουβίστας, γαμπρός του Ζαχαρία του Πριόβολου

Δεν νομίζω ότι θα ξεχάσω ποτέ εκείνο το χαμόγελό του, μέσα στον πολύ του πόνο. Το ηθικό ανέβηκε απότομα, πρώτο απαραίτητο στοιχείο για την επιτυχία της επέμβασης. Τον χειρουργήσα φυσικά κι όλα πήγαν καλά, απόδειξη ότι το υπαίθριο μαγαζί του με το μέλι απέναντι από το σπίτι της θείας μας Δήμητρας Κυριαζή, απέκτησε κι άλλον ένα πελάτη, τον υποφαινόμενο, για πολλά χρόνια.

Η Κουκουβίστα, τυπικό ορεινό Ελληνικό χωριό, με τα βουνά του, τα έλατά του, τα τυριά του και τα γιαιούρτια του, την ιστορία του, μα προπαντός την καλοσύνη των κατοίκων του, από τότε που δεν υπήρχε ασφαλτος που δύσκολα τη φτάναμε, έμελε να είναι κομμάτι της καρδιάς όλων, όσοι, όψιμα, κυρίως σαν γαμπροί, την ανακαλύψαμε. Και δεν είναι μόνο αυτό. Είναι οι άνθρωποι γεμάτοι αρχοντιά. Επιμένω σ αυτό επειδή είχα την ευκαιρία να φροντίσω πολλούς από το χωριό κι από τα γύρω χωριά της Φωκίδας.

Σαράντα χρόνια μετά, τον περασμένο Μάρτιο, συνέβη κι άλλο ένα «χειρουργικό» περιστατικό, όπου δεν επέλεξα εγώ την άρρωστη, ούτε εκείνη εμένα. Συνέβη την τελευταία ημέρα πριν την αναχώρησή μας από το Κογκό, μια υποανάπτυκτη χώρα 65 εκατομμυρίων κατοίκων. Μετείχα σε μια Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Κανάγκα, πόλη 10 εκ. κατοίκων, μαζί με άλλους τρεις παθολόγους γιατρούς από το Βόλο.

Μια νεαρή άρρωστη, μαύρη, Κογκολέζα λοιπόν με τρία παιδιά, υπεβλήθη σε καισαρική τομή από Κογκολέζο γιατρό, για τη γέννηση του τέταρτου παιδιού της. Την 6η μετεγχειρητική ημέρα, άνοιξε τελείως το τραύμα της (εκσπλάχνωση) και εντερικές έλικες βγήκαν έξω από την κοιλιά. Οι γιατροί της, σκέπασαν τις έλικες με γάζες. Αμεσος κίνδυνος για τη ζωή της. Τη χειρουργήσα στον «σταθμό μαιευτήριο» τα μεσάνυχτα, χωρίς ηλεκτρικό (στην πόλη δεν υ-



πάρχει ηλεκτρικό) με τη βοήθεια δύο φακών. Έβαλα τις εντερικές έλικες στην κοιλιά και ξανάραφα το άνοιγμα της τομής. Υπήρχαν τέσσερες διπλωματούχες αδελφές στην Ιεραποστολή, του Ευαγγελισμού και του Ερυθρού Σταυρού. Νοσηλευτική βοήθεια άψογη. Υπήρξε όμως κι ένας απρόσκλητος επισκέπτης\_ το νεογέννητο, μαύρο- κατάμαυρο μέσα στη νύχτα, με ορθάνοιχτα τα άσπρα του μάτια, που κρατούσε η μάνα στο αριστερό της χέρι, μόλις δέκα εκατοστά από την άσηπτη χειρουργική τομή. Μέσα στο θάλαμο, χώρος, χωρίς παράθυρα, γεμάτος κουνούπια και ελονοσία, παρέμειναν και τριάντα ιθαγενείς, που σημείωναν την παρουσία τους μέσα στο σκοτάδι, με τα άσπρα τους δόντια και τα άσπρα τους μάτια. Τι θέαμα κι αυτό!

Βρίσκω την ευκαιρία να πω ότι στην πόλη έχουν δημιουργηθεί σχολεία με χίλιους και πλέον μαθητές που συντελούν στην άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου. Οι απόφοιτοι των λυκείων, μπαίνουν όλοι στα ε-

κεί Πανεπιστήμια, όποια είναι αυτά, ώστε οι άρχοντες να εκλιπαρούν να βάλουν τα παιδιά τους εκεί.

Υπάρχουν στην πόλη 100.000 Χριστιανοί Ορθόδοξοι, βαπτισμένοι, αποτέλεσμα μιας τριακονταετούς προσπάθειας δύο Ελλήνων Κληρικών, που έχουν ήδη φύγει για τον ουρανό.

Εκτός από την περισσή ευθύνη, η Χειρουργική διεκδικεί μια πρώτη θέση στον Ανθρωπισμό. Ο χειρουργός δεν ρωτά ποτέ για τον άρρωστο, τι χρώμα έχει, τι ψήφισε στις τελευταίες εκλογές. Κι όμως, πέφτει στην αντίληψή του, πολλές φορές το ανθρωπινό δράμα, οι δυσκολίες, η ανέχεια, τα συναισθήματα εκείνα που σε πνίγουν την ώρα που οδηγείσαι στο χειρουργείο.

Η Κουκουβίστα έβγαλε πολλούς ικανούς επαγγελματίες, τεχνίτες, επιστήμονες, καθηγητές Παν/μιου, ακόμα και φιλοσόφους αλλά απέκτησε και μερικούς «εισαγόμενους» που την έκαναν δεύτερη Πατρίδα τους



## **ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΝΤΑ**

Το δεύτερο βραβείο ελληνικής ταινίας κέρδισε η **Ζωή Σπ. Μαντά** (εγγονή

της Ζωής Κολλύρη) στο 7ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Εικαστικών Τεχνών Ecofilms που έγινε τον περασμένο Ιούνιο στη Ρόδο όπου παρουσιάστηκαν 98 ταινίες από 32 χώρες, με θέματα όπως, οι κλιματικές αλλαγές κ.λπ. Η Ζωή αποφοίτησε από ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Το έργο που παρουσίασε στο φεστιβάλ ήταν διάρκειας 20 λεπτών με τίτλο «Deniscence», όπου δήλωσε ότι «το γύρισα μόνη μου, χωρίς καθόλου λεφτά, χωρίς συνεργείο, χωρίς τίποτα. Η ταινία είναι ένα σύνολο από σχέσεις, αναμνήσεις και στιγμές που είχα ζήσει στο σπίτι το οποίο αποτελεί και τον «πρωταγωνιστή» της ταινίας».

*Μπράβο Ζωή.*

*Ευχόμαστε και άλλα βραβεία και να ξέρεις η ιστορία της Κουκουβίστας είναι γεμάτη από θέματα για σκηνοθεσία και τα πανέμορφα τοπία της περιμένουν την παρουσίασή τους.*

## **ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ**

Η **Ραμποπούλου Χρυσάνθη** του Δήμου εισήχθη στην Νομική Αθηνών.

Ο **Ραπόπουλος Θεμιστοκλής** του Δήμου απεφοίτησε από την Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης και συνεχίζει μεταπτυχιακές σπουδές στον ίδιο κλάδο, στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης, στο Παρίσι.

Η **Νικολέτα Α. Χρονοπούλου** (εγγονή του Νικολάου Π. Ράπτη) πέρασε στο τμήμα Γεωλογίας και Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

## **Νέος Ελεύθερος Επαγγελματίας**

Όταν είσαι νέος και έχεις όρεξη για δουλειά θα βρεις αυτό που σου ταιριάζει και θα προοδεύσεις. Ένας τέτοιος νέος είναι ο συγχωριανός μας **Μπάνος Παναγιώτης**, γιος της Ευθυμίας Μπουκουβάλα, ο οποίος ασχολείται με την δικτυακή πώληση καλλυντικών της εταιρίας ORIFLAME.

Όσοι θέλουμε να αγοράσουμε ή να ενημερωθούμε για τα ωραία προϊόντα που διαθέτει θα τον βρούμε στα τηλέφωνα 22650-61119 της Καλοσκοπής, όπου είναι και η έδρα του. κινητό 6946028257 & e-mail: mpasop@vodafone.net.gr. Να σου ευχηθούμε καλές δουλειές Παναγιώτη!

## ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΤΟΧΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1940-1945

Κατά τή χρονική περίοδο 1940--1945 όπως σ' όλη τη χώρα έτσι και στο χωριό μας συνέβησαν γεγονότα τα οποία κρίνουμε σκόπιμο να καταγραφούν για να μείνουν στην ιστορική μνήμη και κυρίως να μην ξεχαστούν από τους νέους.

— Στις 28 Οκτωβρίου 1940 ο τότε πρόεδρος της κοινότητας Καλοσκοπής Νικολ. Τσόχλας ανήρτησε στην πρόσοψη του κοινοτικού καταστήματος την πρόσκληση που καλούσε σε στρατεύση τους κατάλληλους για στρατιωτική θητεία νέους των κλάσεων 1940-1920 και σύμφωνα με αυτή 120 παλικάρια αναχώρησαν για τον Ελληνοϊταλικό μέτωπο.

— Στις 18 Μαρτίου και 21 Απριλίου 1941 ήλθε η θλιβερή είδηση ότι στα Αλβανικά βουνά έπεσαν υπέρ πατρίδος οι: Ηλίας Λίτσος και Παναγ. Θεοχάρης.

Αυτοί έμειναν παντοτεινά φυτεμένοι, σαν τα αιωνόβια δένδρα στα βουνά της Ηπείρου για να θυμίζουν σε όλους μας τους αγώνες του 1940. Είναι ο φόρος τιμής που πλήρωσε ολόκληρο το χωριό μας.

Κοντά στο θάνατο του Ηλία Λίτσου και του Παναγιώτη Θεοχάρη στέκει το ίδιο σημαντική και η προσφορά των παιδιών που τραυματίστηκαν πολεμώντας για τον ίδιο σκοπό: Ανδρέας Ανδριτσόπουλος, Παναγιώτης Ε. Αλεξίου, Γεώργιος Ε. Ματθαίου, Γεώργιος Ι. Ραπτόπουλος, Ζαχαρίας Ι. Ραπτόπουλος, Γρηγ. Ι. Χασιακός, Τριαν. Ν. Τσόχλας, Νικ. Χριστοδούλου.

— Το Μάιο 1942 έγιναν ρίψεις υλικών, εφοδίων και πυρομαχικών από αγγλικά αεροπλάνα στα βουνά του χωριού μας. Ο άνθρωπος των Άγγλων Αλεξανδρ. Σεφεριάδης έφτασε στην Κουκουβίστα και σε συνεργασία με τους Γιώργο Κόλια, καθηγητή, Νίκο Χασιακό, δάσκαλο, Αντώνη Πασαλή, δικηγόρο, Μιλτ. Κυριαζή ιερέα, Ιωάννη Δανιήλ καθηγητή, Γεώργιο Ματθαίου επιχειρηματία, Δημ. Κυριαζή δημιούργησαν στην περιοχή τον πρώτο αντάρτικο πυρήνα.



— Στις 15 Αυγούστου 1942 κάνει την πρώτη του εμφάνιση, με την ομάδα του, ο Άρης Βελουχιώτης στο χωριό μας και οδηγεί τους μέχρι τότε ληστοσυμμορίτες Δήμο Καραλίβανο, Θεοχάρη Πολυχρόνη, Μπάφα και άλλους (σύνολο 12) στην εκκλησία της Παναγίας όπου με ιερέα τον παπαΜέλτο ορκίζονται να προσχωρήσουν στο αντάρτικο σώμα όπου και έδρασαν ως ελασίτες τηρώντας πιστά τον όρκο τους.

— Στις 28 Σεπτεμβρίου 1942 αιχμαλωτίζετα ο ανδρικός πληθυσμός του χωριού (ηλικίες 15-80 ετών) 180 άτομα, με την κατηγορία ότι συμμετείχαν σε αντάρτικες ομάδες και οδηγούνται στο στρατόπεδο της Θήβας.

— Στις 29 Σεπτεμβρίου 1942 γίνεται η πρώτη μάχη μεταξύ αντάρτικης ομάδας και ιταλικού λόχου στη θέση Ρεκά - Γκιώνας.

— Στις 25 Οκτώβρη 1942 γίνεται η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου στην οποία συμμετείχε και η μαχητική ομάδα του ΕΛΑΣ Καλοσκοπής.

— Στις 4 Δεκεμβρίου 1942 ανήμερα της Αγίας Βαρβάρας απελευθερώνονται οι 180 φυλακισμένοι του στρατοπέδου της Θήβας.

Στις 9 Δεκεμβρίου 1942 εκτελείται ο πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής Λουκάς Πριόβολος μαζί με άλλους 13 πατριώτες σε αντίποινα της ανατίναξης της γέφυρας του Γοργοπόταμου.

— 2 Ιουνίου 1943, βομβαρδισμός του χωριού από 3 γερμανικά αεροπλάνα με ένα θύμα, την Δήμητρα Μώρη.

— 2 Ιουνίου 1943, μάχη ιταλικού τάγματος με τμήματα του ΕΛΑΣ στα Μάρμαρα της Αγίας Τριάδας με μεγάλες απώλειες για τους Ιταλούς.

— 5 Ιανουαρίου 1944, μεγάλη μάχη μέσα και έξω από το χωριό με γερμανικό τμήμα, όπου εφονεύθη και ο λοχαγός Καλλίας του ΕΛΑΣ μαζί με 32 αντάρτες του τμήματός του πέφτοντας σε ενέδρα στη θέση Αγία Τριάδα και μαζί τους οι χωριανοί μας Παναγ. Ζούγγρος και Νικ. Κόλλιας (Καραμήτρος).

— 7-12- 1944 πέθανε στην Αθήνα ύστερα από φρικτά βασανιστήρια ο επονίτης φοιτητής Στέφανος Π. Κόλιας.

— 18 Απριλίου 1944, Τρίτη του Πάσχα, η Κουκουβίστα καίγεται από τους Γερμανούς, φονεύονται δύο άνδρες χωριανοί, ο Ευθ. Μώρης (Μαλαμούρης) και ο Αθαν. Τομαράς (Τσιαμτσιούρης).

— Ιούνιος - Ιούλιος 1944, επί δύο μήνες ημέρα και νύχτα η Κουκουβίστα βομβαρδίζεται από μοίρα πυροβολικού που ήταν καταυλισμένη έξω από τη Γραβιά. Εκατοντάδες βλήματα έπεσαν μέσα και γύρω από το χωριό σκορπίζοντας το φόβο και την καταστροφή. Οι κάτοικοι είχαν εγκαταλείψει μαζί με τα ζωντανά τους το χωριό και ζούσαν σε μέρη που ήταν απυρόβλητα από τις οβίδες του πυροβολικού.

— 21 Αυγούστου 1944, η Κουκουβίστα καίγεται για δεύτερη φορά μέσα στον ίδιο χρόνο. Ακολουθεί μάχη μέσα στο χωριό με 6 νεκρούς αντάρτες (στη μνήμη τους οι δικοί τους έστησαν το μνημείο στην είσοδο του χωριού από την Άμφισσα) και άγνωστο αριθμό Γερμανών εκτός από έναν λοχαγό που δεν κατόρθωσαν να τον πάρουν μαζί τους φεύγοντας. Η μάχη αυτή ήταν και η τελευταία που έγινε στην περιοχή μας μεταξύ του ΕΛΑΣ και των κατοχικών στρατευμάτων.

— 5 Αυγούστου 1944. Στη μάχη της Καρούτας σκοτώθηκε ο Τάκης Ι. Μπουκουβάλας (Ραφτάκης) που υπηρέτησε στην αντάρτικη ομάδα.

### **Εθελοντές αντάρτες στον ΕΛΑΣ**

Στις αρχές Σεπτεμβρίου 1943 οι κάτοικοι του χωριού έδωσαν το παρόν στην Εθνική Αντίσταση με σκοπό την απελευθέρωση της πατρίδας. Άνδρες και γυναίκες, εντάχθηκαν σε τοπικές οργανώσεις και η δράσης τους συντονιζόταν από υπεύθυνους χωριανούς μας **Παναγ. Ζούγρος, Νικ. Κόλλια, Νικ. Μαλιβίτσης, (Σούπας, επωνομαζόμενος και Μανιαδάκης)** καθώς και τον επιζώντα σήμερα φρούραρχο Καλοσκοπής **Γεώργιο Αρ. Πριόβολο**. Και οι υπηρεσίες που προσέφεραν ήταν μεγάλες.

Δεν ήταν όμως και λίγοι που ζώθηκαν τα άρματα και εντάχθηκαν στις ευρύτερες ομάδες του ΕΛ.ΑΣ και ψυχωμένοι έλαβαν μέρος σε πολλές συγκρούσεις με τους Γερμανούς κι αυτοί ήταν:

**Αντωνίου Δημήτριος του Ν., αστυνομικός, Αυγερινός Αναστάσιος του Ν., Αποστολόπουλος Γε-**

**ώργιος του Ιωάν., Αχλαδάς Δημήτριος του Λάμπρου, Βλάχος Ηλίας του Αποστ., Γκαβαλίνης Ιωάννης, Δανιήλ Γεώργιος του Δημ., Φοιτητής Νομικής, Δανιήλ Γεώργιος του Παν. Δανιήλ Ασημάκης του Αρ., αστυνομικός, Δανιήλ Γεώργιος του Δ., (Σιαμέτης), Δανιήλ Γεώργιος του Ευαγγ., Δημόπουλος Παναγιώτης του Αθαν., Κόλλιας Γεώργιος του Ταξ., καθηγητής Πανεπιστημίου, Κόλλιας Δημήτριος του Γεωργίου, Κόλλιας Δημήτριος του Παναγ. (Άγις), Κυριαζής Δημήτριος του Παν., Κυριαζής Μιλτιάδης του Αδάμ, Ιερέας, Κωστόυρος Λάμπρος του Χαρ. Αστυνομικός, Μαλιβίτσης Αθανάσιος του Δήμου, Μπουκουβάλας Παν. του Ιωάν., Μώρης Θεόδωρος του Παναγ., Μώρης Νικόλαος του Λουκά, Παπανικολάου Παναγ. του Παντελή, Παπαταξιάρχης Γεώργιος του Ευθ., αστυνομικός, Πασσαλής Αντώνιος του Γεωργ., Δικηγόρος, Πριόβολος Γεώργιος του Νικολ., Ραπτόπουλος Αθανάσιος του Ζαχ., Ραπτόπουλος Ευθύμιος του Γεωργ., Ράπτης Ιωάννης του Παν. (Κοντοβράκης), Τομαράς Γεώργιος του Ηλία, Τούμπας Κων/νος του Ευαγγ., Τούμπας Γεώργιος του Αθανασ., (Σαής), Τούμπας Ιωάννης του Αθαν., Τσίγας Ευθύμιος του Ευαγγ., Τσολάνας Ευάγγελος του Κ., Χαμηλός Ιωάννης του Ευθ., Χαμηλός Φώτης του Ιωάν., Χασιακός Βασίλειος του Ιωάννη.**

*(Από τους αγωνιστές αυτούς σήμερα βρίσκονται στη ζωή μόνο ο Αθαν. Ραπτόπουλος και ο Γιάννης Ράπτης).*

Οι παραπάνω ήσαν άνθρωποι με τους οποίους ζήσαμε μαζί και συναναστραφήκαμε. Ήταν οι παππούδες μας, οι πατεράδες μας, τ' αδέρφια μας. Ήταν οι άνθρωποι που βρέθηκαν σε μια μεγάλη στιγμή της ζωής τους. Έδωσαν το δικό τους παρών σωματικό και ψυχικό στην ιστορία του τόπου μας. Δεν φοβήθηκαν. Κινήθηκαν από ένα ευγενές χρέος. Αν βρίσκονταν στη ζωή κανείς δε θα άλλαζε τη ζωή εκείνη με άλλη. Κανείς δε μετάνιωσε. Στις κουβέντες όλα τα χρόνια που κάναμε μαζί τους και μιλούσαν για εκείνη την εποχή έλαμπαν τα μάτια τους από χαρά και ένοιωθαν πως ήταν κάποτε αθάνατοι.

*Περισσότερες πληροφορίες θα βρείτε στο βιβλίο του Γιώργου Χασιακού «Οι Κουκουβιστιανοί στις επάλξεις των εθνικών αγώνων 1821-1949» και άρθρο του Φίλιππα Τριανταφύλλου στο περιοδικό «Εθνική Αντίσταση» φύλλο 94/97 σελ. 45-48.*

# Από την Κοινωνική μας Ζωή

## ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Κωνσταντίνος Οριέτας και η Έφη Παναγ. Χασιακού, απέκτησαν αγοράκι.

Η Μαριλένα και ο Ευθύμιος Ν. Τούμπας απέκτησαν το πρώτο τους αγοράκι.

Η Παναγιώτης και η Ξένια Παπαγεωργίου απέκτησαν αγοράκι.  
*Νά ζήσουν τα νεογέννητα!*

## ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Ιωάννης Παναγ. Μαλεβίτσας και η Κατερίνα Χ. Βενιζέλου, συνάδελφοι στην Υπηρεσία Εναέριας Κυκλοφορίας, έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

*Η ώρα η καλή!*

## ΓΑΜΟΙ

—Ο Γεώργιος Ραχανίδης και η Παναγιώτα Γκαβαλίνη (κόρη του Ευθυμίου Γκαβαλίνη), παντρεύτηκαν στην Τρίγλα Θεσσαλονίκης.

—Το Σάββατο 1η Μαρτίου 2008 παντρεύτηκε η Χριστίνα Τσιρώνη κόρη του μέλους του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας Βασίλη Τσιρώνη, τον αγαπημένο της καρδιάς της Κώστα Παπαποστόλου στον ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης  
*Στους νεονύμφους ευχόμαστε βίον ανθόσπαρτον.*

## ΠΕΝΘΗ

**ΖΩΗ ΤΑΞ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ  
(1926-2008)**

Στις 22.2.2008 πήρε το δρόμο προς την αιωνιότητα η Ζωή Μαλιβίτση. Είχε γεννηθεί στην Αθήνα και στην οικογένεια των Κουκουβιστιανών ήλθε ύστερα από το γάμο της με τον αξέχαστο Ταξιάρχη Μαλιβίτση. Είχαν αποκτήσει μια κόρη την Ιωάννα Μουζάκη, που τους χάρισε δύο εγγόνια.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΧΑΜΗΛΟΣ  
(1924-2008)**

Απεβίωσε στις 27.12.2008 στο Οινόχωρι (Κάνιανη) ο Χρίστος Χαμηλός (Βασιλογιάννης) είχε γεννηθεί στην Καλοσκοπή, νωρίς όμως εγκαταστάθηκε στο Οινόχωρι όπου δημιούργησε οικογένεια. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στην Αγία Αικατερίνη Οινόχωριου την οποία είχε υπηρετήσει με αφοσίωση και ευλάβεια επί πολλά έτη.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ  
(1905-2008)**



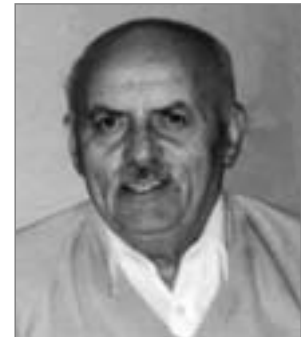
Υπακούοντας στους νόμους της φύσης, αποχώρησε από τον κόσμο ετούτο ο υπεραιωνόβιος Π. Κ. Έφορος στις 29.1.08 και σε ηλικία 103 ετών. Όταν τέλειωσε το Δημοτικό της Καλοσκοπής κατετάγη μόνιμος στο στρατό όπου και σταδιοδρόμησε. Ως υπολοχαγός υπηρέτησε στο Αλβανικό μέτωπο και πολέμησε στη Μέση Ανατολή. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό το Υποστρατήγου. Ενταφιάστηκε στο κοιμητήριο του Κόκκινου Μύλου.

**ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΟΜΑΡΑ  
(1935-2008)**

Η Σπυριδούλα Τομαρά σύζυγος Κωνσταντίνου (Γαλάνη), πεβίωσε στις 29.2.08 και ενταφιά-

στηκε στο νεκροταφείο των Αγίων Θεοδώρων στο Ίλιον Αττικής.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ  
(1914-2008)**



Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1914. Ήταν το τρίτο παιδί του Ιωάννη Ραπτόπουλου (Ζαχαρόγιαννου) και της Αναστασίας Κοτσίκη. Τελείωσε το δημοτικό στο χωριό και μετά το σχολαρχείο στην Σουβάλα και το γυμνάσιο στην Άμφισσα. Υπήρξε εξαιρετος μαθητής. Τα καλοκαίρια βοηθούσε σε όλες τις αγροτικές δουλειές και ιδιαίτερα στα πρόβατα.

Τελειώνοντας το γυμνάσιο επανήλθε στο χωριό ασκώντας χρέη γραμματέως της κοινότητας μέχρι το 1934 οπότε και κατατάχτηκε στο στρατό. Μετά την απόλυσή του τον Ιούνιο του 1937 έδωσε επιτυχείς εισαγωγικές εξετάσεις στην Νομική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τον Μάρτιο του 1938 μετά από εξετάσεις διορίζεται στο τελωνείο Πειραιώς.

Το 1940 με την κήρυξη του πολέμου επιστρατεύεται και αποστέλλεται στο μέτωπο στην πρώτη γραμμή επικεφαλής διμοιρίας. Στην Κλεισούρα στις 8

Μαρτίου το 1941 σε μια επίθεση εναντίον ενός πολυβολείου τραυματίζεται στον ώμο από σφαίρα και στο πόδι από θραύσματα και μεταφέρεται στα Γιάννενα και από εκεί στην Αθήνα στο στρατιωτικό νοσοκομείο του Αγίου Σάββα στον Ευαγγελισμό. Για την δράση του στο μέτωπο παρασημοφορήθηκε με τον πολεμικό σταυρό.

Έζησε την κατοχή στην Αθήνα, την πείνα, τις διώξεις, την αντίσταση. Είχε πάρει εν τω μεταξύ το πτυχίο της Νομικής, την άδεια του δικηγόρου (στην Λαμία) και επιπλέον και το πτυχίο της Παντείου Σχολής. Το φθινόπωρο του 1946 επιστρατεύεται, αν και τραυματίας του '40, για άλλη μια φορά και απολύεται οριστικά το 1949 επιστρέφοντας στην υπηρεσία του όπου και προάγεται στον βαθμό του προϊσταμένου το 1950. Το φθινόπωρο του ίδιου έτους παντρεύεται την Γεωργία Βλάχου (χήρα του Ε. Σίμου) και τον Μάιο του 1951 φεύγει για τις ΗΠΑ. Εγκαθίσταται στο Graig του Κολοράντο, αποκτά δυο γιουούς τον Γιάννη και τον Θύμιο και μαζί με την Γεωργία ιδρύουν μια μεγάλη κτηνοτροφική επιχείρηση της οποίας σήμερα άξιοι συνεχιστές είναι τα δύο παιδιά του. Πέθανε στο Graig την 15η Ιανουαρίου του 2008 και ετάφη εκεί. Υπήρξε ως άνθρωπος ευφυής, πνευματώδης, ευρυμαθέστατος, με εξαίρετη μνήμη και θαυμάσιος συζητητής. Ήταν αρωγός της οικογένειάς του, όποτε αυτή τον χρειάστηκε και πάντα μέσα στην ψυχή του διατηρούσε ζωντανή την Ελλάδα. Ευτύχισε να μακροημερεύσει και να χαρεί τα παιδιά του και τα επτά εγγόνια του. Θα τον θυμόμαστε πάντα.

*Ι. Ζ. Ραπτόπουλος*

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΙΩΑΝ. ΤΖΑΝΕΤΟΥ  
(1912-2008)**



Στις 5 Ιανουαρίου 2008 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στην Πάτρα. Γεννήθηκε το 1912 στην Καλοσκοπή Ν. Φωκίδος. Ήταν ένα από τα 4 παιδιά του Γεωργίου και της Αφροδίτης Πασσαλή. Είχε αποκτήσει δύο παιδιά, τον Θανάση και το Γιώργο.

*Στην Θεία και γιαγιά μας:*

*Έφυγε πλήρης ημερών ανάμεσα στα παιδιά της όρθια και με πλήρη διαύγεια πνεύματος.*

*Στις καρδιές όλων μας, μένει άσβεστη η αγάπη της, το ενδιαφέρον της, η καλωσύνη της.*

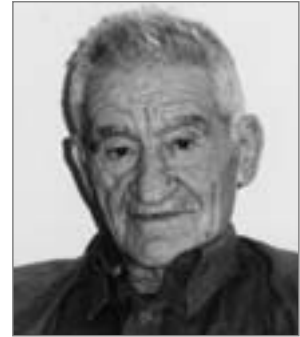
*Με το αετήσιο της βλέμα γιόρταζε τις χαρές και συνέπασχε με τις λύπες μας.*

*Ήθελε να είναι ενήμερη σε όλα, ξαγρυπώντας τη νύχτα - μέρα, για το καλό, το σωστό, το δίκαιο, πάντα στο στόμα της ήταν οι ευχές για την πρόδοό μας, την επιτυχία μας και την καλή μας υγεία.*

*Ήταν η Θεία, η γιαγιά μας, η σύμβουλος μας και προστάτης μας. Με τη σειρά μας ευχόμαστε να είναι ελαφρύ το χώμα της αχαιικής γης που την σκεπάζει.*

*Γιώτα - Γιώργος*

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΥ  
(1929-2008)**



Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1929. Πρώτος από τα τέσσερα παιδιά του Νάκου και της Αργυρώς Γεωργίου, μεγάλωσε και πέρασε τη ζωή του στο χωριό.

Σε ηλικία 17 ετών έχασε τον πατέρα του και αναγκάστηκε από τότε να εργαστεί σκληρά διατηρώντας για λίγα χρόνια την οικογενειακή βιοτεχνία τα μαντάμια (νεροτριβιές) στο Κεφαλόβρυσο.

Από το 1950 και μετά έκλεισε τα μαντάμια και άσκησε το επάγγελμα του ξυλουργού. Το 1959 παντρεύτηκε την Παρασκευή το γένος Βλάχου (κόρη του Βλαχόγιαννου) και απέκτησε δύο γιους.

Το 1964 ξενιτεύτηκε στην Αμερική και εργάστηκε εκεί μέχρι το 1970 που ξαναγύρισε στο χωριό και συνέχισε το επάγγελμα του οικοδόμου αλλά και του γεωργού ταυτόχρονα.

Το 2000 έχασε τη σύζυγό του Παρασκευή και έκτοτε πέρασε το υπόλοιπο της ζωής του κοντά στους γιούς του και τον αγαπημένο του εγγονό Νικόλα.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στο χωριό στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου, με την παρουσία πλήθους συγγενών και φίλων.

**ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΩΡΗ  
(1925-2008)**



Η Μαρία Μώρη, κόρη του Ιωάννη και της Δέσποινας Μαστρογιωργοπούλου, γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας, όπου έζησε χρόνια δύσκολα αλλά αλησμόνητα. Σε νεαρή ηλικία, καθώς ο πατέρας της ζούσε στην Αμερική, μετακόμισε στην Θεσσαλονίκη μαζί με την αδερφή της Βασιλική και τους θείους της.

Εκεί γνώρισε και παντρεύτηκε τον Γεώργιο Μώρη από την Καλοσκοπή Φωκίδας, έναν επιτυχημένο επαγγελματία και θαυμάσιο οικογενειάρχη. Μαζί έζησαν σχεδόν 61 χρόνια ευτυχισμένης ζωής και απέκτησαν δύο κόρες, την Δέσποινα (σύζυγο Δημητρίου Κάρας) και την Καίτη (σύζυγο Βασιλείου Γάσπαρη), από την οποία απέκτησε και δύο εγγονές που την λάτρεψαν, την Εβελίνα και την Μαρία. Ήταν πολύ άξια γυναίκα και καλοκάγαθος άνθρωπος, χαιρόταν να βρίσκεται με συμπατριώτες.

Από τα νεανικά της χρόνια το μέλημά της ήταν η ανατροφή και η μόρφωση των παιδιών της. Λάτρευε τον σύζυγο, τα παιδιά της και τα εγγόνια της, τα οποία πρόλαβε να δει αποκατεστημένα και ευτυχισμένα. Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στις 6.3.2008.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Θεσ/νίκης που τη σκεπάζει.

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ε. ΜΑΤΘΑΙΟΥ  
(1917 -2008)**



Στις 29.1.2008 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στο χωριό ο Αλέξανδρος Ματθαίου. Είχε γεννηθεί το 1917 και την ίδια χρονιά πέθανε ο πατέρας του. Η χήρα μητέρα του τον έστειλε σε ηλικία 14 ετών να εργαστεί στο Δομοκό, στην ταβέρνα του χωριανού μας Δημ. Χαραλάμπους (Τσώνου).

Όταν απολύθηκε από το στρατό παντρεύτηκε τη Μαρία Μαλιβίτση (Καρατσιώλη) με την οποία απέκτησαν το Βαγγέλη και την Βασιλική που με τη σειρά τους, τους έδωσαν εγγόνια και δισέγγονα. Υπηρέτησε στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 και χαρακτηριστικές ήταν οι διηγήσεις του για πολεμικά γεγονότα αλλά και για τη μεγάλη ταλαιπωρία της επιστροφής από τα Γιάννενα στο χωριό που διήρκεσε 17 ημέρες πεζοπορίας μαζί με τους Γιάννη Χαμηλό (Βασιλόγιαννη), Ιωάννη Πασαλή, Γιάννη Ματζιό (Κατσικάρη) και Γιώργο Μώρη (Ξεστρούπα).

Ο μεταστάς υπήρξε δημιουργικός άνθρωπος. Άλλαξε πολλές εργασίες (Γαλακτοπωλείο με το Θύμιο Κόλλια στην Αθήνα, δουλειά στο εργοστάσιο Λιπασμάτων και τελικά υπηρέτησε στην Πάουερ (σημερινή ΗΛΠΑΠ) από όπου και συνταξιοδοτήθηκε.

Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και η αγάπη του

για το χωριό ήταν πολύ μεγάλη. Βοηθούσε πάντα τα Κοινοτικά Συμβούλια στην προσπάθεια τους για νοικοκύρεμα και καλή εμφάνιση του χωριού.

*Λάμπρος Αχλαδάς*

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΤΑΞΙΑΡΧΗ  
(το γένος ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ)  
(1917-2008)**



Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1917. Ήταν το τέταρτο παιδί του Ιωάννη Ραπτόπουλου (Ζαχαρόγιαννου) και της Αναστασίας Κοτσική. Έζησε στο χωριό, δουλεύοντας στα χωράφια και στο σπίτι όλα της τα χρόνια, μέχρι τον θάνατο του πατέρα της, τον Γενάρη του 1957. Τον ίδιο χρόνο κατέβηκε στην Αθήνα γνώρισε και παντρεύτηκε τον Απόστολο Ταξιάρχη παλινοστηθέντα ομογενή από την Αμερική (με καταγωγή απ τον Κονιάκο) και έκτοτε έμενε στον Βύρωνα. Δεν είχε πάει σχολείο, το 'χε καημό, γι' αυτό και σε μεγάλη ηλικία (Μετά τον γάμο της) με υπομονή και θέληση έμαθε να διαβάζει και να γράφει τα απαραίτητα. Ήταν ήπιων τόνων άνθρωπος, λιτοδίαιτη, αυτάρκης, καλή νοικοκυρά και με χάρισμα στο τραγούδι και ιδιαίτερα στα παλιά δημοτικά. Αγαπούσε τους συγγενείς της, και τους συνέδραμε όταν της το ζητούσαν. Μας άφησε ήσυχα, όπως έζησε, την 11η Ιανουαρίου του 2008.

*I. Z. P.*

## ΕΝΤΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ



Την 1η Μαρτίου 2008 έκλεισαν έντεκα χρόνια από την εκδημία του μακαριστού Χρήστου Μαλεβίτση που με το φιλοσοφικό του δοκίμιο κράτησε τη συνείδηση των αναγνωστών της Καθημερινής ολοζώντανη και φωτεινή.

Επετειακή μνήμη για το χωριανό μας διανοητή είχε οργανώσει η Εθνική Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών στις 22 Ιανουαρίου 2007 στο πνευματικό κέντρο του Δήμου Αθηναίων, με ομιλητές τους συγγραφείς **Δημ. Αγγελή** και **Σταύρο Γιαγκάζογλου**. Τα κείμενα των ομιλιών αυτών τα εξέδωσε σε βιβλίο το περιοδικό «ΕΥΘΥΝΗ» του οποίου ο μεγάλος μας διανοητής υπήρξε συνεργάτης.

Ευλαβικό προσκύνημα σε κείνον τούτο το σημείωμα με την ευκαιρία της κυκλοφορίας του βιβλίου αυτού, με επιλογική σημείωση του συγγραφέα Κωστ. Τσιρόπουλου όπου στο βιβλίο «Παράκτιοι άνθρωποι» γράφει **«είναι συγκλονιστικό πέντε ολόκληρα χρόνια πριν από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ο Μαλεβίτσης κυριολεκτικά προφήτευσε με το κείμενο «Η τρίτη Βαθυλώνα» (κ. 22.8.96) την φοβερή εμπλοκή της Αμερικής στην αλλαζονική εφαρμογή μιας παγκόσμιας ηγεμονίας που τελικά θα αποβεί εναντίον της».**

## ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Σε ένθετο αρ. 9 της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» είναι καταχωρημένο το παρακάτω δημοσίευμα:

### ΚΑΛΗ ΣΚΟΠΙΑ!

Το όνομα πάντα αποτυπώνει την ιδιότητα. Έτσι και εδώ, σε υψόμετρο 1.050 μ. το χωριό Καλοσκοπής έχει «καλή σκοπιά» στον Κάμπο του Κηφισού και δικαιωματικά αποκαλείται **μπαλκόνι της Ρούμελης!** Βέβαια και η παλαιότερη ονομασία του (Κουκουβίστα) έχει σχέση με την ιδανική θέση της Καλοσκοπής, αφού σήμαινε «φωλιά του κούκου». Ο οικισμός απλώνεται σε ευρύχωρη ράχη, στολίζεται από



πεζούλες και πνίγεται στις βελανιδιές και τα έλατα. Την άνοιξη μοιάζει να «κυλάει» στην κατάφυτη πλαγιά και οι κορυφές της Γκιώνας φυλάνε για χάρη του σκοπιά.

Επίσης γράφει: Η Καλοσκοπή δοκιμάστηκε σε όλες τις ιστορικές περιόδους. Οι κάτοικοί της είχαν ενεργό δράση στον αγώνα του 1821. Ξεχωριστή μορφή ήταν ο Παπαντρέας Μώρης, ο θρυλικός Παπαντριάς, συμπολεμιστής του Αθανασίου Διάκου στη μάχη της Αλαμάνας και αλλού.

σ.σ. Στο ίδιο φύλλο δημοσιεύεται φωτογραφία του Ξενώνα με την λεζάντα «για διαμονή

Ξενώνας της Καλοσκοπής» τηλ. 22650 61251, 6948549647. Το παλιό δημοτικό σχολείο στην πλατεία του χωριού λειτουργεί ως Ξενώνας από η Γιούλα Κυριαζή. Στεγάζεται και μόνιμη λαογραφική έκθεση.

Το παραπάνω δημοσίευμα μας έστειλε με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ο χωριανός μας Δημοτικός Υπάλληλος, **Κωνσταντίνος Βασιλείου Κυριαζής**. Τον ευχαριστούμε.



# η πασχαλιά του Άρη

*Νίκος Ι. Δανιήλ*



Ήταν, θυμάμαι, Πάσχα. Αξέχαστο Πάσχα! Μόλις είχα κλείσει τον πέμπτο χρόνο της μίζερης τότε ζωής μου.

Τ' όμορφο βουνίσιο χωριό μας, η Κουκουβίστα (η Μικρή Μόσχα, όπως την έλεγαν χαρακτηριστικά), ήταν το αντάρτικο σταυροδρόμι, το κέντρο της Εθνικής Αντίστασης, για όλη τη γύρω περιοχή του άξονα Γκιώνας, Οίτης και Βαρδουσιών ορέων.

Οι Ιταλοί, από τη Γραβιά και τα Καστέλλια, τα δυο πρώτα κοντινότερα καμπίσια χωριά, ετοιμάζονταν, σύμφωνα με σχετικές πληροφορίες των αντάρτικων συνδέσμων, για σαρωτικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στα βουνίσια, σαν το δικό μας, χωριά. Στις οχτώ τ' Απρίλη, μάλιστα, είχαν κάψει την Αγια-Θυμιά και τη Βουνιχώρα, κατά τα μέρη των Σαλώνων, σκοτώνοντας, οι άθλιοι και τριάντα νοματάρχους στο δεύτερο χωριό.

Η αλήθεια είναι, πως στην περιοχή τη δική μας, εκτός από τους Καραλιβαναίους και την παρέα τους (Πελοπίδα, Μπάφα, Πλιατσικολουκά κλπ), είχαν οργανωθεί άλλα δυο αντάρτικα. Το νεοσύστατο 5/42 του Συνταγματάρχη Ψαρρού και το αντάρτικο των Άγγλων, με αρχηγό της αποστολής το Συνταγματάρχη Έντυ, ψηλά στη Γκιώνα, κατά το Μόρνο μεριά. Οι αντάρτες, με γιουρούσια, έμπαιναν συνέχεια στο ρουθούμι των Ιταλών, που έπνεαν μένεα και ζήτηγαν εκδίκηση.

Τα βράδια, πότε-πότε, τ' αεροπλάνα της ΡΑΦ έκαναν ρίψεις εφοδίων στην κορφή της Γκιώνας, στο σημείο που λέγεται «Ταράτσα».

Πολλά, όμως, απ' τα δέματα, πού 'πεφταν με μικρά αλεξίπτωτα - και τα οποία περιείχαν τρόφιμα, πολεμοφόδια, ακόμα και χρυσές λίρες, -όπως έλεγαν-, χανόντουσαν, ή τα άρπαζαν διάφοροι, τσοπαναράιοι, επιτήδειοι και πάει λέγοντας. Οι Εγγλέζοι θύμωναν πολύ με τούτο το πράμα. Οι αντάρτες, οι σωστοί και συνειδητοί, ανησυχούσαν. Υπήρχε και συναμετάξυ τους μια καχυποψία, για πλιάτσικο. Ποιος έχει το μέλι στα δάχτυλα και δεν το γλύφει, που λέει ο λαός... Έτσι, μοιραία, άρχισαν και μεταξύ τους προστριβές, που ευτυχώς κράτησαν μόνο λίγο καιρό. Το ιερό καθήκον του στόχου τους, που ήταν το διώξιμο των κατακτητών, τους ένωσε ξανά.

Οι Ιταλοί, στο μεταξύ, έριχναν προκηρύξεις, με τ' αεροπλάνα, στα χωριά και καλούσαν τους αντάρτες να παραδοθούν, με ευνοϊκούς όρους. Εκείνοι όμως, ορκισμένοι στον ιερό αγώνα για τη λευτεριά της πατρίδας, αντί γι'

αυτό που τους καλούσαν, έκαμαν σύμπτυξη στους ορεινούς όγκους κι ετοιμάζονταν να τους αποκρούσουν. Έχοντας σχετικές πληροφορίες απ' τους συνδέσμούς τους για την επικείμενη γενική επίθεση, δίνανε στους χωριανούς οδηγίες, για να κρύψουν τα υπάρχοντά τους -συνήθως σε λάκκους, σα σε τάφους- και νάναι έτοιμοι, κάθε ώρα, για φυγή, σε σπηλιές ή σε βουνοκορφές. Για την ώρα, οι σύνδεσμοι έτρεχαν πέρα - δώθε... Οι τέσσερις-πέντε μύλοι του χωριού μας, άλεθαν καλαμπόκι και σάρι... Οι γυναίκες ζύμωναν ψωμιά για τους αντάρτες και τις φαμελιές τους... Οι άντρες καρτέραγαν τον αόρατο εχθρό, που, για την ώρα, ερχόταν μόνο με πυροβολικό, οβίδες κι αεροπλάνα... Και καρτερώντας τον, μάζωναν όπου εύρισκαν και τα πανιά απ' τ' αλεξίπτωτα, μπας και κάμουν οι έρμοι κάποιο ψευτο-κασκόλ ή πουκάμισο... Το πανί τους ήταν πολύ γερό κι είχαν πολλά χρώματα. Δεν άφηναν να πάνε χαμένες και οι προκηρύξεις πού 'ριχναν οι Ιταλιάνοι. Αυτό, το ριζόχαρτο όπως τόλεγαν, ήταν ένα κι ένα, για να το κάμουν τσιγαρόχαρτο... (Το χαρτί γενικά, σπάνιζε τότε. Ο πατέρας μου, Θεός σ'χωρέστον, μου κατασπάραζε -θυμάμαι- το τετράδιο).

Κάπως έτσι δα είχαν τα πράματα κείνο τ' αλησμόνητο άγιο Πάσχα...

Ανήμερα της μεγάλης γιορτής, αφήκαμε το «Μύλο» και τη μοναξιά μας κι ανεβήκαμε απ' το μοναδικό και κακοτράχαλο δρομάκι που μας ένωνε με το χωριό, στα «Καρφέικα», στο δίπατο κονάκι τ' αδερφού της μάνας μας κυρά-Παναγιούς, του μπάρμπα-Γιώργου του Καρφή. Μείναμε με τους θείους και τα ξαδέρφια ως το γιόμα.

Τ' απόγιομα, οι χωριανοί μαζώχτηκαν κάτω στην Παναγία, στη δεύτερη εκκλησιά μας. Το συνήθειο ήταν να γίνεται η σύναξη στην «πλατέα», μ' άλλα λόγια στον περίβολο της εκκλησιάς τ' Αη-Γιώργη, στο χοροστάσι, όπου επακολουθούσε γενναίο γλέντι και χορός με τραγούδια. Ο Μερακλής με το Γκαβαλίνη, αυτοδίδαχτοι μα κι επιδέξιοι οργανοπαίχτες στο κλαρίνο και στο βιολί αντίστοιχα, έδιναν πάντα τη χαρούμενη νότα κι έφερναν το γλυκομειδιάμα στα βασανισμένα, απ' την πείνα και τις στερήσεις, πρόσωπα των συχωριανών τους. Το «παγκύρι» αυτό, ήταν μια καλή ευκαιρία για λεβεντονιούς και λυγερόκορμες ομορ-

φονίες, να πλέξουν –έστω!– τα χέρια τους στο στροβίλισμα του χορού, να κάμουν όσο γίνεται πιο σεμνά, τα νάζια και τα τσαλίμια τους, με γέλια και χαρές. Εκεί, κάτι τέτοιες στιγμές, πλέκονταν και όνειρα για μελλοντικές ευτυχίες... Το τσάμικο, ο συρτός κι ο καλαματιανός, έδιναν κι έπαιρναν! Κείνη τη χρονιά, όμως, η γιορτή θα γινόταν στην Παναγία, στην κάτω ρούγα, στη ραχοκοκαλιά της Κατράχης. Ο λόγος ήταν, πως την εκκλησιά τ' Αη-Γιώργη, με τη θεόρατη βελανιδιά πούχε κρεμασμένες τις καμπάνες στους χοντρούς της κλώνους, τη βάρεσε –στο σταυρό, που λένε– μια καταραμένη βόμπα πούριξαν κείνοι οι δαίμονες. Η εκκλησιά πήρε φωτιά και κατακάηκε. Η βελανιδιά ξεσκίστηκε. Οι καμπάνες, που ο γλυκύτατος αγός τους πλημμύριζε τον τόπο ως πέρα, θρυμματίστηκαν.

Και μια συχωριανή μας, έμεινε στον τόπο εκεί δα... Τέλος πάντων..., ο κόσμος μαζώχτηκε στην αυλή της Παναγίας, σ' ένα πλάτωμα με δέντρα, μπροστά απ' το ιερό.

Όσοι, μέσα στην ανέχεια της Κατοχής, λάχαινε νάχουν πλειότερα «καλά» απ' αλλουούς, δεν έσφιγγαν την καρδιά και το χέρι τους, αλλά πρόσφερναν πρόθυμα κανα κοψίδι απ' το σφαγμένο ζωντανό τους και λίγο κρασάκι, φτιαγμένο από ταπεινά κουκουβιστιανά παλιάμπελα.

Φάνηκε κι ο Μερακλής με το Γκαβαλίνη. Κι ένας άλλος, με λαούτο.

Χωρίς αυτή την «ορχήστρα», θάταν κομματάκι δύσκολο το γλέντι. Τα όργανα έπιασαν αμέσως δουλειά. Ο κόσμος χαιρόταν. Κι εκεί που ο χορός και το κέφι είχε ανάψει, ακούσαμε ξαφνικά να βαραίει κάποιος την καμπάνα. Η καμπάνα βάραγε πάντα ή για καλό, ή για κακό. Έδινε σιβιλά. Συγκέντρωνε τους χωριανούς, όπου και να βρίσκονταν, στα χωράφια, στα μαντριά, στα κονάκια τους, που έτρεχαν να μάθουν τι συμβαίνει.

Έγινε κάποιο σουσούρο. Τα όργανα σταμάτησαν να παίζουν και ο τσάμικος έμεινε στη μέση. Ο ένας τήραγε τον άλλο.

–Τι είναι; Τι γένεται, μωρέ; ακούστηκε να λέει κάποιος. Τι ποδοβολητό είν' αυτόνο π' ακούεται; Ποιοι λες νάν' αυτοί ν' π' κατιβαίν'νι εκεία στου καλντερίμ', στ' Σαμαρά του σπίτ' ;

– Σάματ' ξιέρου κι ιγώ ; είπ' ένας άλλος. Μακάρ' νάξι-ρα!

Ξάφνου, αντήχησε ίσαμε πέρα, σε ρούγκες και σε ρέματα, ένα παράξενο τραγούδι, ειπωμένο δυνατά και καθαρά από πολλά στόματα μαζί, σε ρυθμό βηματισμού :

*«Στης Γκιώνας το ψηλό βουνό  
είν' ένα πηγαδάκι,  
που πίνουν τ' ανταρτάκια μας νερό  
κι οι Γερμανοί φαρμάκι.  
Γειά σου, βρε Άρη, γειά σου*

*και σύ και τα παιδιά σου.*

*Γειά σου, βρε Άρη, γειά σου  
και σύ και η λεβεντιά σου!»*

Ένα ρίγος βαθειάς συγκίνησης, μια ανατριχίλα, με κυρίεψε. Δεν είχα ματακούσει ομορφότερο τραγούδι. Έτσι μου φάνηκε τότε.

– Ο Βελουχιώτης ! είπαν κάποιοι μ' ενθουσιασμό. Ήρθε ο Άρης ! – Κι ο Φτεροδήμος ! πετάχτηκε ένας άλλος. Τηράτε...Βλέπετε ; Να κι ένας δικός μας, ο «Μελάς». Κι άλλοι κι άλλοι... ούου πόσοι πολλοί! Καλώσ' τα παλικάρια μας! Να ζήσετε!

Ο κόσμος χάρηκε πολύ. Ο ερχομός των ανταρτών εκείνων, παρέα μάλιστα με τον καπετάνιο τους, στις δύσκολες μέρες της ιταλο-γερμανικής κατοχής, έδωσε κουράγιο σ' αυτούς και μια τρανή σιγουριά. Σε λίγο, ο Άρης με τους άντρες του, ζωσμένοι με τα φυσεκλίκια τους, που χρύσιζαν στον ήλιο του δειλινού, βρισκόταν ανάμεσά μας.

Ακολούθησε θύελλα ζητοκραυγών και χειροκροτημάτων.

Ο Άρης σήκωσε το χέρι του, το κούνησε σε χαιρετισμό και είπε με αντρικία φωνή:

– Συνεχίστε, μωρέ, το γλέντι, γιατί σταματήσατε; Μπρός! Βαρέστε τα όργανα! Και μη σκιάζεστε τον οχτρό. Αν του κοτάει, ας έρθει !

Τρανταχτά γέλια ακούστηκαν γύρω.

– Εμείς, μια βολά, είμαστε έτοιμοι και τον περιμένουμε. Θα τον περιποιηθούμε κανονικά! συμπλήρωσε. Ύστερα, πήγε και κάθισε κατάχαμα, γερτός στο ένα του πλευρό, ακουμπώντας στον αγκώνα του. Χαμογελούσε, καθώς με τ' άλλο του χέρι χαίδευε τα πυκνά μαύρα γένια του, ενώ τα έξυπνα μάτια του άστραφταν. Δίπλα του απίθωσε την αραβίδα του. Ένα πιστόλι κρεμόταν με λουρί στο στήθος του. Φορούσε, όπως πάντα, ένα χακί χιτώνιο, χωρίς κανένα διακριτικό και στο κεφάλι του είχε ένα απλό δικοχο.

Οι χωριανοί κέρασαν μεζέ και κρασί τους νιόφερτους. Και το γλέντι με τραγούδια, μουσική και χορό, άναψε και πάλι. Κάποια ώρα, φαίνεται πως οι δικοί μας οι χωριανοί σκέφτηκαν να ευχαριστήσουν πλειότερο τον υψηλό επισκέπτη. Είδα κανα δυο να πηγαίνουν κοντά στον πατέρα μου και να του λένε κάτι στ' αφτί. Κείνος, γύρισε και με κοίταξε, νεύοντας συγκαταβατικά. Οι άνθρωποι αυτοί, που τώρα πια δε μούρχονται στη μνήμη, ήρθαν και με πιάσαν απ' το χέρι. Με πήγανε μπροστά στον Άρη.

– Αυτός είναι ο μικρός που σου λέγαμε, καπετάνιο ! του είπαν.

Εγώ τα είχα εντελώς χαμένα. Στεκόμουνα δειλός και συνεσταλμένος, σαν ξέψυχος. Τι να συνέβαινε άραγε ;

– Α..., ώστε εσύ είσαι αυτός ! είπε ο Άρης. Για κόπιασε πιο κοντά...

Δε μίλησα. Σάμπως και να φλετούραγε η καρδιά μου. Κωλοκάθισε στη θέση του, έσκυψε και με βούτηξε απ' τις αμασχάλες –ήμουνα δα και σαν το τσάκνο, πουπουλένιος απ' την ασιτία– και, όπως ματαξάπλωνε, με θρόνιασε απάνω στη χοντρή κοιλιά του, καβάλα, να κοιταζόμαστε κατάφατσα.

Το παλιό σκουτί που φορούσα για σακάκι –κουμπωμένο μπροστά μια και το καλούσε η επισημότητα της μέρας– τεζαρίστηκε πολύ και κόντευε να σκιστεί.

– Πώς σε λένε ; με ρώτησε γλυκά.

– Νικολάκη! ψέλλισα εγώ, επιθεωρώντας συνάμα το πένθος των νυχιών μου.

– Και τίνος είσαι, σα να λέμε, Νικολάκη ;

– Του Γιάννη του Λιούγκα ! είπα σηκώνοντας το κεφαλάκι μου περήφανα.

–Δεν έτυχε να τον ακούσω αυτόν το Γιάννη, τον..., πώς τον είπες ;

– Λιούγκα ! είπα με καμάρι.

– Μπράβο ! Τι δουλειά κάνει ο πατέρας σου ; Ξέρεις ;

– Αλέθει. Αλλά, μερικές φορές, πριονίζει κιόλας...

– Τι μου λες ! Και..., πού μένετε, Νικολάκη ;

– Στον Κάτω Κόσμο ! είπα αυθόρμητα, εννοώντας το μύλο που ήταν όξω απ' το χωριό, χαμηλά, στο ποτάμι.

Και συμπλήρωσα:

– Αλλά σήμερα είμαι πολύ χαρούμενος, γιατί ανεβήκαμε στον Απάνω Κόσμο. Ήρθαμε στο χωριό.

Ο Άρης χαμογέλασε πλατειά, φανερώνοντας τ' άσπρα του δόντια.

– Μούπανε πως λες όμορφα παραμύθια. Είναι αλήθεια, για με κοροϊδέψανε ; Καταχάρηκα. Τα παραμύθια με κάνανε άλλον άνθρωπο. Ο πατέρας μου με έμαθε να λέω τόσα πολλά. Μ' αυτά ζούσα κι ας μην είχα να φάω μια χαψιά.

– Αλήθεια είναι ! είπα πιο θαρρετά αυτή τη φορά.

– Θα μου ειπείς κι εμένα ένα ;

– Αμέ !

– Το καλύτερο που ξέρεις... Ποιο είναι ;

– Ο «Τρυποφράχτης»... Ν' αρχίσω ;

– Λέγε, σ' ακούω. Είμαι όλος αφτιά !

Σκούπισα με το μανίκι μου την αναθεματισμένη μυξιάρα μύτη μου κι ύστερα πήρα φόρα κι άρχισα με δυνατή φωνή να λέω το παραμύθι μου. Καθώς τόλεγα, ψεύδιζα και λιγάκι, γιατί μούλειπαν και μερικά δόντια, μπροστά.

Άμα έφτασα στο σημείο κείνο του παραμυθιού, που ο μικρός τρυποφράχτης, φρεσκοθρονιασμένος βασιλιάς των πουλιών, αντικρίζει από πάνω του τον αιμοβόρο τεράστιο αϊτό και ανακράζει, κουτσουλισμένος, καθώς λακάει, στο φίλο του τον κομπογιάννο

«– Στην τρύπα σου και στην τρύπα μου κι όποιος γλι-

τώσει !», ο Άρης έσκασε στα γέλια. Εγώ, αν δε με συγκρατούσε έγκαιρα, θα τσακιζόμουνα χάμω, γιατί η κοιλιά του χοροπήδαγε.

Ύστερα, μου είπε «μπράβο, Νικολάκη» και με φίλησε στο μάγουλο. Όπως ήμουνα έτοιμος να φύγω, μούβαλε στη χούφτα μου και δυο δραχμούλες. Του λόγου μου, αρνιόμουνα να τις πάρω. Δεν ήθελα. Τι θάλεγε άραγε, ο πατέρας μου, αν μ' έβλεπε ;

– Πάρ' τες, για να με θυμάσαι, είπ' ο Άρης. Μ' έκαμες και γέλασα πολύ. Παράτησα τις επιφυλάξεις μου, αφού έριξα μια ματιά ολόγυρα να ιδώ πού ήταν ο πατέρας και τις έχωσα στα γλήγορα στην τσέπη του παντελονιού. Η επιχείρηση, όμως, δεν πέτυχε. Το άγρυπνο μάτι του πατέρα δεν είχε χάσει τη σκηνή. Έτσι, εκεί που τελειωναν οι γιορτές και τα πανηγύρια..., εκεί που ο Άρης με τους άντρες του απομακρύνονταν να πάρουν θέσεις στον απάνω μαχαλά..., και, τέλος, ενώ εμείς τραβούσαμε ξανά για τα Καρφείκα, να περάσουμε κείνη τη νύχτα στον... απάνω κόσμο, στο σπίτι του θείου Γιώργου, ο πατέρας μου, σε μια στιγμή που είμασταν μόνοι, μούπε όλο γλύκα και καλωσύνη:

– Νικολάκη, δος μου, παιδί μου, εκείνες τις δραχμούλες που έχωσες στο παντελόνι σου, να τις βάλω να κοιμηθούνε απόψε στα ζεστά, παρέα με τις δικές μου, για να μη μαργώνουν...

Τι μπορούσα να κάνω κι εγώ; Με είχε πάρει χαμπάρι. Του τις έδωσα, λοιπόν. Και όσο τις ματαειδάτε εσείς, άλλο τόσο κι εγώ.

Κι ενώ το σούρουπο έπεφτε στην Παναγία και σ' όλο το χωριό, κανένας από μας – ούτε, θαρρώ, και κάποιος σύνδεσμος– δεν είχε αντιληφτεί πως οι Ιταλοί, κρυμμένοι στα ντούσκα και τα ελάτια, μας παρακολουθούσαν με τα κιάλια από του «Στεφάν' το Λιβάδι», караδοκόντας να επιτεθούν στο χωριό. Ήταν ανήμερα του Πάσχα.

Γλυκοχαράματα της άλλης μέρας, άρχισαν την επίθεση. Και η μάχη με τους αντάρτες άναψε για τα καλά.

Ποτέ δε θα ξεχάσω, πως, αντί απ' τα Καρφείκα να πάμε ήσυχα κάτω στο μύλο μας, βρεθήκαμε, αγουροξυπνημένοι, άνιφτοι, να τρέχουμε πανικόβλητοι στην ανηφορίτσα, από τη βρύση 'Μότσιω' κατά τον Αη– Γιαννάκη, να κρυφτούμε στο Κεφαλόβρυσσο και πιο πάνω, μέσα στο δασύ ελατόδασος. Κι εκεί, κοντά στη «Μότσιω», πάν' απ' το σπίτι του Ράπτη, καθώς προσπερνάγαμε και το γυφτομάγαζο του μπάρμπα-Γιάννη του Χαμηλού, πούχε τη φωτιά, το φουσερό και τ' αμόνι..., εκεί, αχ εκεί..., ποιος τα ξεχνάει αυτά..., φσοστ ! φσοστ ! να σφυρίζουν γύρω μας οι σφαίρες..!

Τι μνήμες κι αυτές, Θεέ μου !

## ΠΑΣΧΑ 2008

Η κορυφαία γιορτή της Ορθοδοξίας που κυρήσσει την αγάπη, την ενότητα, την αδελφότητα όλων μας, σέβεται και δεν ισοπεδώνει τον χαρακτήρα των ανθρώπων που την βιώνουν. Εμείς θα γιορτάσουμε στα αγιασμένα χώματα των πατέρων μας. Θα γιορτάσουμε με τους τρόπους τους δικούς μας, τους τρόπους των Κουκουβιστιανών.

Πάσχα, λοιπόν, ένδοξο, αδελφωμένο όλων των Κουκουβιστιανών, για να δυναμώσει μέσα μας η χαρά της Ανάστασης του Κυρίου, στην Καλοσκοπή όπου θα μωσαβολήσει ο τόπος από τις μυρουδιές της Άνοιξης κι απ' τα ψημένα αρνιά.

### ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ:

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία μας θα λειτουργήσει με το ακόλουθο ωράριο:

#### Κυριακή των Βαΐων:

Θεία Λειτουργία το πρωί. Απόγευμα Νυμφίος ώρα 7.30 μ.μ.

**Μ. Δευτέρα, Μ. Τρίτη:** Νυμφίος ώρα 7.30 μ.μ.

**Μ. Τετάρτη:** Ευχέλαιο ώρα 5, Νυμφίος 6 μ.μ.

**Μ. Πέμπτη:** Ακολουθία 12 Ευαγγελίων 7.30 μ.μ.

#### Μ. Παρασκευή:

Λειτουργία 8.30 π.μ., Επιτάφιος 7.30 μ.μ.

**Μ. Σάββατο:** Θεία Λειτουργία το πρωί.

Αναστάσιμη Ακολουθία 11 μ.μ.

#### Κυριακή του Πάσχα:

Μ. Εσπερινός στις 6.30 μ.μ.

**Δευτέρα του Πάσχα:** Αγίου Γεωργίου: Πρωινή Θεία Λειτουργία.

#### Ενδιαφέρον για τον πολιούχο μας αγ. Γεώργιο:

Για την ενίσχυση του έργου της εκκλησίας μας, ο Δικηγόρος κ. Αθανάσιος Μαλεβίτσης (Martin, Los Angeles) έστειλε το ποσό των 500 δολλαρίων. Ο ιερέας μας και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τον ευχαριστούν και εύχονται να τον έχει καλά ο Θεός αυτόν και την οικογένειά του.

## Παιδιά φωτογραφία



Φωτογραφία του 1937: Ο Νίκος Μαλιβίτσης (Σούπας) με τα ανίψια του Γεώργιο Ποδάρα αριστερά και δεξιά το Χρήστο Μαλιβίτση του Ιωάννη.

### ΑΝΑΝΕΩΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

#### “Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Βούλα Γρηγοροπούλου,  
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία  
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ  
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552